

ROMÂNIA

TRIBUNALUL SIBIU
SECȚIA I CIVILĂ

DECIZIA CIVILĂ Nr. 993/2016

Ședința publică de la 12 Octombrie 2016

Completul constituit din:

PREȘEDINTE - [REDACTAT]

Judecător - [REDACTAT]

Grefier - [REDACTAT]

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra apelului civil formulat de revizuenții A [REDACTAT] E [REDACTAT], O [REDACTAT] I [REDACTAT] A [REDACTAT], O [REDACTAT] S [REDACTAT] A [REDACTAT] și O [REDACTAT] I [REDACTAT] în contradictoriu cu intimații B [REDACTAT] R [REDACTAT] I [REDACTAT] K [REDACTAT] W [REDACTAT], I [REDACTAT] C [REDACTAT] G [REDACTAT], STATUL ROMAN PRIN CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI SIBIU, S.C. URBANA SA, având ca obiect revizuire - anulare act, împotriva sentinței civile nr. 2228/2010 pronunțată de Judecătoria Sibiu.

Cauza a fost dezbătută în fond la data de 5.10.2016, când părțile prezente au pus concluzii ce au fost consemnate în încheierea de ședință din aceeași zi, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie, când instanța a dispus amânarea pronunțării pentru data de azi.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cererii de apel de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sibiu la data de 26.03.2008 sub nr. 2072/306/2008, revizuenții A [REDACTAT] E [REDACTAT] A [REDACTAT], O [REDACTAT] A [REDACTAT] și O [REDACTAT] I [REDACTAT] au chemat în judecată pe intimații B [REDACTAT] I [REDACTAT] prin mandatar K [REDACTAT] W [REDACTAT] I [REDACTAT], I [REDACTAT] K [REDACTAT] W [REDACTAT], I [REDACTAT] C [REDACTAT] G [REDACTAT] STATUL ROMAN PRIN CONSILIUL LOCAL SIBIU și SC URBANA SA, solicitând instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună revizuirea sentinței civile nr. 6700/1999 pronunțată de Judecătoria Sibiu în dosarul nr. 4979/1999, respectiv, după examinarea motivelor de admisibilitate fondate pe dispozițiile art. 322 pct. 5 și 6 din C. proc. civ., să se schimbe în întregime sentința atacată în sensul respingerii acțiunii reclamanților ca nefondată, cu obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată în toate gradele de jurisdicție.

Prin sentința civilă nr. 2758/2009 a Judecătoriei Sibiu, s-a admis excepția inadmisibilității și s-a dispus respingerea, ca inadmisibilă a cererii de revizuire.

Prin decizia civilă nr. 318/2009, Tribunalul Sibiu a admis apelul formulat de revizuenți împotriva hotărârii sus menționate, pe care a desființat-o și a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

În rejudecare, la Judecătoria Sibiu, cauza a fost înregistrată sub nr. dosar 16140/306/2009. Prin sentința civilă nr. 2228/2010 pronunțată de Judecătoria Sibiu în rejudecare, s-a respins cererea de revizuire formulată și completată de revizuenții A [REDACTAT] E [REDACTAT], O [REDACTAT] A [REDACTAT] și O [REDACTAT] I [REDACTAT]

Pentru a dispune astfel, instanța de fond a reținut că prin sentința civilă nr. 6700/1999 pronunțată de Judecătoria Sibiu în dosarul nr. 4979/1999, a fost admisă cererea reclamanților B [REDACTAT] I [REDACTAT], I [REDACTAT] C [REDACTAT] G [REDACTAT] și K [REDACTAT] W [REDACTAT] I [REDACTAT] de constatare a nulității

absolute a contractului de vânzare-cumpărare nr. 725/21.11.1997, a încheierii de întabulare nr. 46/28.02.1997 din CF 39241 Sibiu nr. top 45/1/2 și a contractului de vânzare-cumpărare nr. 491/14.01.1997, precum și a încheierii de întabulare nr. 32/24.02.1997 din CF 39149 Sibiu nr. top 45/1/1 încheiate între RAGCL și pârâții A. E., O. A. și O. I.

Împotriva acestei sentințe au formulat apel pârâții, iar prin încheierea nr. 1680 pronunțată de Curtea Supremă de Justiție în dosarul nr. 664/2001 a fost strămutată judecarea procesului la Tribunalul Brașov.

Prin decizia civilă nr. 2195/A/19.12.2001 pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr. 2855/2001, au fost respinse apelurile formulate de pârâți împotriva sentinței nr. 6700/1999 a Judecătoriei Sibiu pe care a păstrat-o.

Prin decizia nr. 627/R/12.06.2002 pronunțată de Curtea de Apel Brașov în dosarul nr. 332/R/2002, au fost respinse recursurile formulate împotriva deciziei civile nr. 2195/A/19.12.2001 pronunțată de Tribunalul Brașov, ca nefondate.

În ceea ce privește decizia civilă nr. 50/26.02.2008 invocată de către revizuenți ca și înscris nou, decizie prin care Tribunalul Brașov a admis apelul formulat de revizuenți, a schimbat sentința civilă nr. 8530/2004 a Judecătoriei Sibiu, pronunțată în dosarul nr. 3629/2002, și a admis în parte acțiunea revizuenților în sensul constatării nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare intervenit între B. I., în calitate de vânzător, și I. K. W. și I. C. G., în calitate de cumpărători, se constată că, prin decizia civilă nr. 354/R/17.12.2008, Curtea de Apel Brașov a admis recursul formulat împotriva deciziei civile nr. 50/26.02.2008 și a casat decizia, cauza fiind trimisă spre rejudecare. Ca urmare, instanța de fond a constatat că decizia civilă nr. 50/26.02.2008 nu mai poate fi invocată ca și înscris doveditor în baza art. 322 pct. 5 C. proc. civ., aceasta fiind casată de instanța de recurs.

Referitor la decizia civilă nr. 33/A/2005 a Tribunalului Brașov, irevocabilă, prin care a fost constatată nulitatea absolută a certificatului de moștenitor nr. 90/1999, act prin care se stabilea calitatea de moștenitori a reclamanților B. I. și I. C. G., instanța de fond a constatat că aceasta a avut ca și finalitate emiterea certificatului de vacanță succesorală nr. 168/29.08.2008, situație în raport de care revizuenții și-au precizat cererea de revizuire în ședința publică din data de 28.01.2010, în sensul că înscrisul nou pe care își întemeiază cererea conform art. 322 pct. 5 C. proc. civ., este certificatul de vacanță succesorală nr. 168/29.08.2008.

Potrivit prevederilor art. 322 pct. 5 C. proc. civ., condițiile care trebuie să fie îndeplinite cumulativ pentru a se putea invoca acest motiv de revizuire și pentru a se admite revizuirea sunt: să existe un înscris probator nou care să nu fi fost folosit în procesul în care s-a pronunțat hotărârea atacată, înscrisul să fi existat la data când a fost pronunțată hotărârea ce se cere a fi revizuită, înscrisul să nu fi putut fi folosit în procesul în care s-a pronunțat hotărârea atacată, fie pentru că a fost reținut de partea potrivnică, fie dintr-o împrejurare mai presus de voința părții, înscrisul să fie determinant, în sensul că dacă ar fi fost cunoscut de instanță cu ocazia judecării pricinii, soluția ar fi putut fi alta decât cea pronunțată, și înscrisul nou trebuie să fie prezentat de partea care exercită revizuirea.

Din analiza acestor condiții prin raportare la înscrisul probator nou invocat de revizuenți, respectiv certificatul de vacanță succesorală nr. 168/29.08.2008, s-a reținut de instanța de fond că nu este îndeplinită condiția ca înscrisul să fie determinant, în sensul că dacă ar fi fost cunoscut de instanță cu ocazia judecării pricinii, soluția ar fi fost alta decât cea pronunțată.

Astfel, prin sentința civilă atacată a fost constatată nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare nr. 725/21.11.1997, a încheierii de întabulare nr. 46/28.02.1997 din CF 39241 Sibiu nr. top 45/1/2 și a contractului de vânzare-cumpărare nr. 491/14.01.1997, precum și a încheierii de întabulare nr. 32/24.02.1997 din CF 39149 Sibiu nr. top 45/1/1, încheiate între RAGCL și pârâții A. E., O. A. și O. I., și s-a dispus rectificarea cărților funciare prin întabularea dreptului de proprietate asupra apartamentelor pe

numele foștilor proprietari G. I. și G. M., și nu pe numele reclamanților din respectivul dosar.

Din considerentele hotărârii atacate, în cadrul cărora s-a reținut că revizuenții au dobândit dreptul de proprietate asupra apartamentului potrivit Legii nr. 112/1995, contractele fiind însă lovite de nulitate absolută, întrucât s-a constatat prin hotărâre judecătorească irevocabilă că dreptul de proprietate al statului de la care au cumpărat revizuenții a fost întabulat ilegal, rezultă că hotărârea atacată se menține pe simple temeuri de drept, indiferent de înscrisul nou invocat, respectiv certificatul de vacanță succesorală nr. 168/29.08.2008, deoarece acesta nu face dovada valabilității contractelor de vânzare-cumpărare nr. 491/1996 și nr. 725/1996 încheiate de revizuenți în baza Legii nr. 112/1995.

Față de aceste considerente, înscrisul invocat nu este de natură să justifice admiterea cererii de revizuire, pentru a se reține o altă situație de fapt decât cea stabilită inițial, deoarece s-ar nesocoti puterea de lucru judecat a hotărârii pronunțate.

Având în vedere cele expuse și dispozițiile art. 326 alin. 3 C. proc. civ., instanța de fond a respins cererea de revizuire.

Împotriva acestei hotărâri au declarat **apel** revizuenții A. B., O. I. și O. I., solicitând admiterea apelului, modificarea sentinței în sensul admiterii cererii de revizuire, în baza prevederilor art.327 C.Pr.Civ., schimbând în întregime sentința Civilă nr.6700/1999 a Judecătoriei Sibiu, respingând acțiunea reclamanților în baza excepției lipsei calității procesual active a reclamanților. Solicită cheltuieli de judecată în toate gradele de jurisdicție, ale soluționării cererii de revizuire.

În susținerea apelului se arată că prin **DECIZIA CIVILĂ NR. 114/A/23.04.2010**, TRIBUNALUL BRAȘOV, admitând apelul a schimbat în parte Sentința Civilă nr.8530/2004 a Judecătoriei Sibiu, în sensul admiterii în acțiunii revizuenților. Astfel, s-a dispus rectificarea CF Sibiu nr.9331 top 45/1, în sensul radierii dreptului de proprietate al păraților B. I., J. C. G. și J. K. W. Totodată a fost constatată nulitatea contractului de vânzare cumpărare a unei cote de proprietate, intervenit la data de 1.06.1999, între B. I., în calitate de vânzător și J. K. W. și J. C., în calitate de cumpărători. Hotărârea mai sus menționată, reia cu caracter definitiv, dispozițiile din **Decizia civilă nr.50/2008 a Tribunalului Brașov, invocată de apelanții revizuenți drept înscris nou apt să declanșeze revizuirea.**

Se mai arată în cererea de apel că în mod greșit, **instanța de fond a respins cererea de revizuire, în baza certificatului de vacanță succesorală**, apreciind că înscrisul, emis la data de 29.08.2008, nu poate constitui un temei de revizuire, fiind un înscris care nu a existat la data pronunțării sentinței atacate. Instanța de fond omite faptul că, în general, certificatul de moștenitor (incluzând și certificatul de vacanță succesorală), reprezintă, un act juridic DECLARATIV DE DREPTURI, în condițiile în care transmisiunea succesorală universală operează, în favoarea MOȘTENITORILOR, de la data deschiderii succesiunii, respectiv la decesului autorului (art.651 C.Civ.). Efectul acceptării succesiunii „se suie” până la ziua deschiderii succesiunii (art.688 C.Civ.).

Cu titlu de excepție, moștenirea vacantă se transmite de drept, sub beneficiu de inventar, în favoarea Statului, de la data deschiderii succesiunii, fără ca Statul să poată renunța la succesiune (art. 477 și 680 C.Civ.). Transmisiunea succesorală, operează în favoarea Statului, în baza legii, certificatul de vacanță succesorală (certificatul de moștenitor), consemnează transmisiunea, fiind actul necesar înscrierii drepturilor succesoriale imobiliare, în cartea funciară.

Prin intervenirea actului de vacanță succesorală, se poate constata faptul că în mod fraudulos, reclamanții s-au prevalat de calitatea de proprietari ai imobilului, ca temei al legitimării calității procesuale active. În aceste condiții, reclamanții intimați **NU AU AVUT DREPTUL LA ACȚIUNE** nici **INTERESUL LEGITIM PENTRU PROMOVAREA ACȚIUNII ÎN NULITATEA CONTRACTELOR DE CUMPĂRARE ÎNCHEIATE ÎN BAZA L.112/1995** Certificatul de vacanță succesorală, dată fiind natura acestuia și efectele sale (așa cum le-a caracterizat mai sus), se înscrie în categoria înscrisurilor NOI, care după

darea hotărârii, nu putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai sus, de voința părților (art. 322 al. 1 pct.5 C.Pr.Civ.). În speță, împrejurarea care a împiedicat depunerea înscrisului a fost determinată de acțiunea și voința Ministerului Finanțelor, care a tergiversat deschiderea și finalizarea procedurii vacanței succesoriale.

Din **hotărârile judecătorești** depuse la dosar rezultă cu evidență faptul că reclamanții au dobândit proprietatea prin fraudă, falsificând o relație succesorală față de persoanele care fuseseră deposedate de imobile prin naționalizare și care decedaseră în anii 1962, respectiv 1969. Instanța de rejudecare, conștientizând caracterul fraudulos al promovării acțiunii îndreptată potrivit apelanților revizuenți, interpune elemente formale atunci când respinge cererea de revizuire, fără să sancționeze astfel un fapt de o gravitate maximă: determinarea actului de justiție prin acte de fraudă manifestă.

Intimații au depus **concluzii scrise** prin care au solicitat respingerea apelului și menținerea sentinței civile nr. 2228/04.03.2010 a Judecătoriei Sibiu, ca fiind legală și temeinică, în sensul respingerii cererii de revizuire formulate împotriva sentinței civile nr. 6700/1999 a Judecătoriei Sibiu.

Se arată de către intimată că la data de 26.03.2008, revizuenții-pârâți Ar [redacted], O [redacted] A [redacted] și O [redacted] I [redacted] au investit Judecătoria Sibiu cu o cerere de revizuire a Sentinței civile nr. 6700 din 7.10.1999, pronunțată de Judecătoria Sibiu, în dosarul nr. 4979/1999, prin care a fost admisă acțiunea intimatilor-reclamanți B [redacted] I [redacted], I [redacted] C [redacted] G [redacted] și I [redacted] K [redacted] W [redacted], cu consecința constatării nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare nr. 5/21 ian 1997, a încheierii de intabulare nr. 46/23.02.1997 din CF 39241 Sibiu nr. top 45/1/2, a contractului de vânzare-cumpărare nr. 1/14 ian 1997, precum și a încheierii de intabulare nr. 32/24.02.1997 din CF 39149 Sibiu nr. top 45/1/1, încheiate între RAGCL și revizuenții-pârâți, precum și a rectificării cărților funciare prin intabularea dreptului de proprietate asupra respectivelor apartamente pe numele foștilor proprietari Gh [redacted] E [redacted] și Gh [redacted] M [redacted]. Pentru a pronunța soluția de anulare a celor două contracte de vânzare-cumpărare, încheiate între RAGCL și revizuenții-pârâți, în calitate de foști chiriași, în două apartamente situate în imobilul din Sibiu, str. [redacted] nr. [redacted], în temeiul Legii 112/1995, instanța a reținut în considerentele sentinței civile nr. 6700/1999, în esență că: „Art. 37 din Legea nr. 115/1938 arată că o acțiune în rectificare de CF își va produce efecte și față de terțele persoane care au dobândit cu bună credință și prin act cu titlu oneros un drept real, întemeindu-se pe cuprinsul CF.” „în speță pârâții sunt proprietari de bună-credință, cu titlu oneros, dar titlul prin care statul a devenit proprietar nu a fost un titlu valabil, fapt confirmat de o hotărâre judecătorească.” „În consecință, terțul care cumpără înăuntrul termenului de trei ani o face pe riscul său propriu, acceptând ideea că vânzătorul poate fi doar proprietar aparent.” Sentința civilă nr. 6700/07.10.1999 a Judecătoriei Sibiu a rămas irevocabilă prin Decizia civilă nr. 627/R/12.06.2002 a Curții de Apel Brașov- Secția civilă, prin care s-a dispus respingerea recursurilor declarate de pârâții SC Urbana SA Sibiu, Ar [redacted] E [redacted], O [redacted] A [redacted] și O [redacted] I [redacted].

Cu privire la motivele de revizuire invocate prin cererea formulată de revizuenții-pârâți Ar [redacted] E [redacted], O [redacted] A [redacted] și O [redacted] I [redacted], cererea de revizuire, astfel formulată și completată, a fost întemeiată pe dispozițiile art. 322 pct. 5 și pct. 6 C. pr. civ.

Astfel, revizuenții-pârâți au solicitat admiterea cererii de revizuire, în temeiul prevederilor art. 322 pct.5 C. pr. civ., prin raportare la trei înscrisuri, respectiv: (i) Decizia civilă nr. 50/26.02.2008, pronunțată de Tribunalul Brașov, în dosarul nr. 4919/62/2002; (ii) Decizia civilă nr. 114/A/23.04.2010, pronunțată în același dosar, ce „reia cu caracter definitiv dispozițiile Deciziei civile nr. 50/26.02.2008”; (iii) Certificatul de moștenitor legal nr. 168/29.08.2008. În justificarea cazului de revizuire întemeiat de dispozițiile art. 322 pct. 6 C. pr. civ., revizuenții au susținut că Statul Român a fost apărat cu viclenie.

Cu privire la procedura de soluționare a cererii de revizuire prin sentința civilă nr. 2228 din 04.02.2010 a Judecătoriei Sibiu: Prin încheierea de ședință din 28.01.2010, instanța investita cu cererea de revizuire a sentinței civile nr. 6700 din 07.10.1999 a Judecătoriei Sibiu, a admis excepția tardivității formulării cererii de revizuire întemeiată pe motivul prevăzut de

art. 322 pct. 6 C. pr. civ., așa încât prin sentința civilă nr. 2228/04.03.2010, s-a pronunțat doar cu privire la cazul de revizuire reglementat prin dispozițiile art. 322 pct.5 C. pr. Civ.

Pe fondul cauzei, instanța a respins ca neîntemeiată cererea de revizuire raportat la dispozițiile art. 322 pct. 5 C. pr. civ., reținând, în esență că: „Decizia civilă nr. 50/26.02.2008 nu mai poate fi invocată ca și înscris doveditor în baza art. 322 pct. 5 C.proc.civ, aceasta fiind casată de instanța de recurs.” „nu este îndeplinită condiția ca înscrisul (certificatul de moștenitor nr. 168/2008) să fie determinant, în sensul că dacă ar fi fost cunoscut de instanță cu ocazia judecării pricinii, soluția ar fi fost alta decât cea pronunțată.” „certificatul de vacanță succesorală (...) nu face dovada valabilității contractelor de vânzare-cumpărare nr. 491/1996 și nr. 725/1996, încheiate de revizuienți în baza Legii nr. 112/1995.” „(...) contractele (contractele de vânzare-cumpărare nr. 491/1996 și nr. 725/1996) fiind lovite de nulitate absolută, întrucât s-a constatat prin hotărâre judecătorească irevocabilă că dreptul de proprietate al statului de la care au cumpărat revizuienții a fost intabulat ilegal, rezultă că hotărârea atacată (Sentința civilă nr. 6700/1999J se menține pe simple temeieri de drept, indiferent de înscrisul nou invocat.”

Apelul declarat împotriva sentinței civile nr. 2228/04.03.2010 a Judecătoriei Sibiu împotriva Sentinței chile nr. 2228/04.03.2010 revizuienții-pârâți au fost formulat și motivat apel în termen legal.

Critici cu privire la dezlegarea instanței de fond prin raportare la motivul de revizuire întemeiat pe dispozițiile art. 322 pct. 6 C. pr. Civ.

Sub acest aspect, învederează instanței de judecată că apelanții-revizuienți nu au declarat apel împotriva încheierii de ședință din data de 28.01.2010, prin care Judecătoria Sibiu a admis excepția tardivității formulării cererii de revizuire întemeiate pe motivul prevăzut de art. 322 pct. 6 C. pr. civ. și nici nu au formulat vreo critică pe acest aspect prin motivele de apel depuse la dosarul cauzei.

Prin urmare, solicită a se constata că soluția pronunțată prin încheierea de ședință din 28.01.2010 cu privire la excepția tardivității este definitivă și a intrat în puterea de lucru judecat, condiții în care instanța de apel nu mai poate analiza dezlegarea pronunțată de instanța de fond sub acest aspect.

În ceea ce privește atacarea încheierilor de ședință premergătoare, s-a reținut în doctrină că, întrucât nu există un text de lege care să prevadă că apelul împotriva hotărârii finale „se consideră” a fi exercitat și împotriva încheierilor premergătoare, înseamnă că partea trebuie să atace în mod expres încheierea a cărei schimbare sau anulare dorește și să formuleze critici concrete împotriva acesteia.

Critici cu privire la dezlegarea instanței de fond prin raportare la motivul de revizuire întemeiat pe dispozițiile art. 322 pct. 5 C. pr. Civ:

Cu privire la primul înscris invocat de revizuienții-pârâți, respectiv Decizia nr. 50/26.02.2008, Judecătoria Sibiu a apreciat că „Decizia civilă nr. 50/26.02.2008 nu mai poate fi invocată ca și înscris doveditor în baza art. 322 pct. 5 C.proc.civ, aceasta fiind casată de instanța de recurs.” Solicită a se observa că prin apel nu au fost formulate critici cu privire la considerentele pentru care instanța de fond nu a acceptat susținerile apelanților — revizuienți prin raportare la Decizia nr.50/26.02.2008. Procedând astfel, apelanții-revizuienții au achiesat, practic, la argumentele expuse de instanța de fond prin considerentele sentinței civile apelate, care se mențin și se impun cu puterea de lucru judecat.

S-a arătat că, în măsura în care instanța de apel apreciază că se impune a fi reanalizată cauza și prin raportare la efectele respectivului înscris, solicită a se observa că hotărârea judecătorească pe care apelanții-revizuienți își întemeiază cererea de revizuire - Decizia nr. 50/2008 a Tribunalului Brașov - nu îndeplinește condiția „existenței”, în sensul art. 322 pct.5 C. pr. Civ., având în vedere că a fost casată prin Decizia nr. 354/R/17.12.2008 a Curții de Apel Brașov, pronunțată în Dosarul nr. 4919/62/2006, cum în mod corect a reținut și instanța de fond.

În plus, învederează instanței de judecată că și cel de-al doilea înscris invocat, prin prisma dispozițiilor art. 322 pct.5 C. pr. Civ., respectiv Decizia civilă nr. 114/A/2010 a

Tribunalului Braşov a fost casată, la rândul ei, prin Decizia nr. 2095/26.11.2013, pronunţată în Dosarul nr. 850/62/2009, de către Curtea de Apel Braşov.

Aşadar, ambele hotărâri indicate de apelanţii-revizuienţi, în susţinerea motivului de revizuire reglementat prin dispoziţiile art.322 pct. 5 C. pr. Civ, au fost desfiinţate şi, practic, cele două înscrisuri nu mai există, deci nu mai sunt apte de a produce efecte juridice.

Apelanţii-revizuienţi au susţinut, în cuprinsul motivelor de apel că Decizia civilă nr. 114/A/2010 a Tribunalului Braşov „*reia cu caracter definitiv dispoziţiile din Decizia civilă nr. 50/26.02.2008 a Tribunalului Braşov*”. Aceştia încearcă înlocuirea înscrisului pe care şi-au bazat iniţial cererea de revizuire (Decizia nr. 50/2008) cu o altă hotărâre judecătorească (Decizia nr. 114/2010, pronunţată de Tribunalul Braşov, în Dosarul nr. 850/62/2009) iar acum cu Decizia nr. 655/12.11.2015 pronunţată de Curtea de Apel Braşov în Dosarul nr. 262/62/2014, ceea ce nu poate fi acceptat cu atât mai mult în soluţionarea unei căi extraordinare de atac.

Procedând astfel, apelanţii-revizuienţi trec cu vederea faptul ca, în cazul căii extraordinare de atac a revizuirii, înscrisul nou trebuie să fie apt să conducă la o altă soluţie prin sine însuşi, iar nu prin raportare la alte hotărâri judecătoreşti ulterioare.

Este evident că „înscrisul nou” avut în vedere la fond se doreşte a fi înlocuit în apel, ceea ce atrage inadmisibilitatea motivului de revizuire prevăzut de art. 322 pct. 5 C. pr. civ., dat fiind limitele efectului devolutiv al căii de atac a apelului.

Cu privire la înscrisul reprezentat de Certificatul de moştenitor nr. 168/2008, învederează instanţei de apel că, la fond, Judecătoria Sibiu a analizat toate condiţiile de admisibilitate impuse prin dispoziţiile art. 322 pct.5 C.proc.civ., motivând cu precădere neîndeplinirea condiţiei referitoare la caracterul determinant al înscrisului pe fondul raportului juridic soluţionat definitiv prin hotărârea judecătorească supusă revizuirii.

Cu toate acestea, prin motivele de apel, apelanţii-revizuienţi formulează critici exclusiv prin raportare la una dintre condiţiile de admisibilitate ale revizuirii, respectiv ca înscrisul invocat să fi existat la data când a fost pronunţată hotărârea ce se cere a fi revizuită, fără a critica raţionamentul pentru care instanţa de fond a apreciat asupra neîndeplinirii condiţiei caracterului determinant al înscrisului analizat.

Mai mult, apelanţii nu menţionează nici măcar indirect vreun argument prin care să contrazică considerentele instanţei de fond cu privire la neîndeplinirea condiţiei referitoare la caracterul determinant al înscrisului. Aşadar, solicită a se observa că dezlegarea dată sub acest aspect de instanţa de fond prin hotărârea apelată nu este contestată prin formularea de critici în apel, aşa încât consideră că soluţia Judecătoriei Sibiu a intrat în puterea de judecat şi cu privire la neîndeplinirea condiţiei caracterului determinant al Certificatului de moştenitor nr. 168/2008, cu consecinţa confirmării netemeinicii motivului de revizuire întemeiat pe dispoziţiile art. 322 pct.5 C. pr.civ., ştiut fiind faptul că, condiţiile de admisibilitate impuse prin respectiva norma juridică trebuiesc îndeplinite cumulativ.

În măsura în care instanţa de apel nu va primi susţinerile intimei şi va proceda la reanalizarea condiţiei caracterului determinant al Certificatului de moştenitor nr. 168/2008, solicită a se observa că: (i) Judecătoria Sibiu a reţinut în mod corect că „nu este îndeplinită condiţia ca înscrisul să fie determinant, în sensul că dacă ar fi fost cunoscut de instanţă cu ocazia judecării pricinii, soluţia ar fi fost alta decât cea pronunţată.”

Pronunţându-se asupra caracterului determinant al certificatului de vacanţă succesorală, instanţa de fond constată în mod judicios că „înscrisul invocat nu este de natură să justifice admiterea cererii de revizuire, pentru a se reţine o altă situaţie de fapt decât cea stabilită iniţial, deoarece s-ar nesocoti puterea de lucru judecat a hotărârii pronunţate.”, în condiţiile în care „(...) contractele (contractele de vânzare-cumpărare nr. 491/1996 şi nr. 725/1996) au fost lovite de nulitate absolută, întrucât s-a constatat prin hotărâre judecătorească irevocabilă că dreptul de proprietate al statului de la care au cumpărat revizuienţii a fost intabulat ilegal, rezultă că hotărârea atacată (Sentinţa civilă nr. 6700/1999) se menţine pe simple temeieri de drept, indiferent de înscrisul nou invocat.”

Astfel, în motivarea Sentinței a cărei revizuire este solicitată, Judecătoria Sibiu face trimitere la Sentința civilă nr. 6011/1998, prin care „s-a constatat nulitatea încheierii de intabulare din anul 1964”, hotărârea judecătorească statuând în mod definitiv și irevocabil caracterul abuziv al preluării imobilului de către stat.

Pe cale de consecință, Judecătoria Sibiu a stabilit, în mod legitim, că „certificatul de vacanță succesorală (...) nu face dovada valabilității contractelor de vânzare-cumpărare nr. 491/1996 și nr. 725/1996, încheiate de revizuienți în baza Legii nr: 112/1995.”

Astfel, prin Sentința nr. 6700/1999 s-a stabilit că actele de vânzare-cumpărare ale apelanților-revizuienți „sunt lovite de nulitate absolută, la fel și încheierile de intabulare, întrucât, constatându-se prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, că dreptul de proprietate al statului a fost intabulat ilegal în CF, statul și-a pierdut această calitate de la data intabulării dreptului său.”

Prin urmare, chiar dacă chiriașii au fost de bună-credință la momentul cumpărării apartamentelor, instanța a analizat vânzarea-cumpărarea în condițiile Legii 112/1995, iar una dintre aceste condiții viza legalitatea titlului de proprietate al Statului Român. Din moment ce preluarea abuzivă a fost statuată pe cale judiciară, este evident că soluția de anulare a contractelor de vânzare-cumpărare este legală și nu poate fi înlăturată pe considerente de fapt.

Sub acest aspect, se poate observa reaua-credință a apelanților-revizuienți din moment ce nu au făcut vorbire despre motivele reale de anulare a contractelor de vânzare-cumpărare.

Certificatul de moștenitor nr. 168/2008 are cuprins în masa succesorală imobilul din Str. G. ■■■ nr. ■■■, Sibiu, iar nu imobilul care interesează în speța de față, anume cel din Str. N. ■■■ nr. ■■■, Sibiu.

Cu privire la această situație de necontestat, revizuienții au o interpretare extensivă, în sensul că Certificatul de moștenitor ar face dovada că în masa succesorală este cuprins și imobilul din Str. N. ■■■ nr. ■■■, Sibiu întrucât „moștenirea vacantă se transmite de drept”.

Pentru ca înscrisul să fie determinant, acesta ar fi trebuit să fie capabil să conducă la o altă soluție dacă ar fi fost prezentat instanței, înainte de pronunțarea Sentinței nr. 6700/1999 a cărei revizuire este solicitată. Or, apelanții-revizuienți înțeleg să se folosească de Certificatul de moștenitor nr. 168/2008 în virtutea unor posibile efecte viitoare (în situația în care Statul Român va obține un supliment al certificatului de moștenitor, incluzând în masa succesorală și imobilul din Str. N. ■■■ nr. ■■■).

Raportat la conținutul înscrisului nou invocat, reiese fără putință de tăgadă că acesta nu prezintă relevanță pentru imobilul din str. N. ■■■ nr. ■■■.

Certificatul de moștenitor nr. 168/2008 este atacat în instanță de către intimata B. ■■■ R. ■■■, în calitate de soție supraviețuitoare a lui B. ■■■ I. ■■■, și acțiunea face obiectul dosarului nr. 939/85/2016 aflat pe rolul Tribunalului Sibiu în vederea securizării dreptului său de proprietate înscris în cartea funciară.

Cu privire la criticile punctuale ale apelanților-revizuienți referitoare la faptul că înscrisul nu a existat la data la care a fost pronunțată hotărârea a cărei revizuire se solicită, respectiv la data de 07.10.1999, momentul pronunțării hotărârii nr. 6700/1999 de către Judecătoria Sibiu, solicită a se observa că, Certificatul de moștenitor nr. 168/2008 este un înscris întocmit la 9 ani de la data pronunțării hotărârii a cărei revizuire este solicitată.

Față de exprimarea clară a textului art. 322 pct. 5 C. pr. civ., care indică posibilitatea utilizării unor înscrisuri „descoperite” după pronunțarea hotărârii, este lipsit de orice dubiu că un înscris „întocmit” la aproximativ 9 ani de la pronunțarea hotărârii, nu poate îndeplini cerințele exprese ale normei de procedură civilă.

Trebuie urmărit, de asemenea, scopul procedurii extraordinare a revizuirii, procedură care permite, în mod excepțional, retractarea propriilor hotărâri ale instanței pentru motive expres și limitativ prevăzute de lege. În această ordine de idei, un înscris descoperit după finalizarea litigiului printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă, înscris care nu poate avea nicio incidență asupra fondului, din punct de vedere probatoriu, înseamnă, de fapt, o încercare de a promova un recurs împotriva unei decizii pronunțate în recurs, ceea ce este inadmisibil.

Analizând cererea de apel prin prisma criticilor formulate, precum și raportat la dispozițiile legale în materie, tribunalul reține următoarele:

1. Prin *sentința civilă nr. 6700/07.10.1999* pronunțată de Judecătoria Sibiu în dosar nr. 4979/1999 s-a admis acțiunea civilă formulată de reclamantii B. I., J. C. G. și J. K. W. împotriva părților SC URBANA SA Sibiu, Statul Român reprezentat prin Consiliul Local Sibiu, A. E., O. I. și O. A., și în consecință, s-a constatat nulitatea absolută a contractelor de vânzare-cumpărare nr. 5/21.11.1997 și a încheierii de întabulare nr. 46/28.02.1997 din CF 241 Sibiu nr. top 45/1/2, respectiv nr. 491/14.01.1997 și a încheierii de întabulare nr. 32/24.02.1997 din CF 149 Sibiu nr. top 45/1/1 încheiate între RAGCL și părți.

S-a dispus rectificarea cărților funciare sus menționate prin întabularea dreptului de proprietate asupra apartamentelor pe numele foștilor proprietari G. I. și G. M.

Sentința civilă sus arătată a rămas definitivă și irevocabilă la data de **12.06.2002**, prin respingerea apelurilor declarate de părți (prin decizia civilă nr. 2195/A/19.12.2001 pronunțată de Tribunalul Brașov urmare a declinării de la Tribunalul Sibiu, în dosar nr. 2855/2001), respectiv prin respingerea recursurilor formulate de părți (prin decizia civilă nr. 627/R/12.06.2002 pronunțată de Curtea de Apel Brașov în dosar nr. 332/R/2002).

2. Apelanții revizuenți A. E., O. I. și O. A. au formulat *cerere de revizuire* a sentinței civile nr. 6700/07.10.1999 pronunțată de Judecătoria Sibiu în dosar nr. 4979/1999 (rămasă irevocabilă la data de 12.06.2002), întemeiată pe dispozițiile art. 322 pct. 5 și 6 C.pr.civ.1865.

Prin *sentința civilă nr. 2228/04.03.2010* pronunțată în dosarul nr. 16140/306/2009, Judecătoria Sibiu a respins cererea de revizuire formulată și completată de revizuenții A. E., O. I. și O. A. și O. I.

3. Tribunalul mai reține că, în cadrul ședinței de judecată din data de 28.01.2010, judecătoria, în dosarul nr. 16140/306/2009, a respins excepția tardivității formulării cererii de completare a cererii de revizuire (fiind invocat prin completare ca și înscris nou certificatul de moștenitor legal nr. 168/29.08.2008) și a admis excepția tardivității formulării cererii de revizuire întemeiată pe motivul prev. de art. 322 pct. 6 C.pr.civ.1865 (apărarea frauduloasă a intereselor statului).

Se observă de către tribunal că revizuenții, prin cererea de apel formulată, nu au înțeles să critice soluția pronunțată de judecătoria prin încheierea de ședință din data de 28.01.2010 prin care s-a admis excepția tardivității formulării cererii de revizuire întemeiată pe motivul prev. de art. 322 pct. 6 C.pr.civ.1865 (apărarea frauduloasă a intereselor statului).

4. Tribunalul are în vedere criticile aduse prin cererea de apel sentinței civile nr. 2228/04.03.2010 a Judecătoriei Sibiu, raportat la motivul de revizuire (art. 322 pct. 5 C.pr.civ.1865) formulat de apelanți referitor la înscrisurile noi reprezentate de hotărârile judecătorești pe care, susțin apelanții, „nu le-au putut prezenta din împrejurări obiective mai presus de voința lor (...)”. În apel se depune la dosar copia deciziei civile nr. 114/A/2010 a Tribunalului Brașov.

Tribunalul reține că, pentru a putea aprecia dacă hotărârile judecătorești invocate reprezintă *înscrisuri care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților*, și sunt apte să determine revizuirea unei alte hotărâri judecătorești, trebuie avute în vedere anumite condiții impuse de textul de lege invocat:

- la data pronunțării hotărârii atacate, instanța nu a avut în vedere anumite înscrisuri deoarece nu i-au putut fi înfățișate de părți din motive independente de voința lor, înscrisuri care în mod vădit erau de natură a schimba soluția dată.

Față de acest aspect, se are în vedere că sentința civilă nr. 6700/20.07.1999 a Judecătoriei Sibiu a rămas irevocabilă la data de **12.06.2002**.

5. Apoi, se reține că prin *decizia civilă nr. 50/26.02.2008* a Tribunalului Brașov s-a dispus, printre altele, constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 4/01.06.1999 de BNP B. încheiat între părțile B.

I. (vânzător) și J. C. G. și J. K. W. (cumpărători) și rectificarea CF 9331 Sibiu nr. top 45/1 în sensul radierii dreptului de proprietate al părților înscris sub B 9, 10 și 11 asupra imobilului de sub A+1. Prin **decizia civilă nr. 354/R/17.12.2008** a Curții de Apel Brașov s-au admis recursurile formulate de părțile J. C. G., J. K. W., L. G. și B. I. împotriva deciziei civile nr. 50/2602.2008 a Tribunalului Brașov, pe care a casat-o și a trimis-o spre rejudecarea apelului aceleiași instanțe.

Prin **decizia civilă nr. 114/A/23.04.2010** a Tribunalului Brașov, s-au dispus, printre altele, admiterea apelului formulat de apelanții - reclamânți O. A., O. I. și A. E. și cererea de aderare la apel formulată de intervenientul M. A. împotriva sentinței civile nr. 8530/29.11.2004 pronunțată de Judecătoria Sibiu în dosarul civil nr. 3629/2002, pe care a schimbat-o în parte, și în consecință, s-a admis în parte acțiunea civilă formulată de reclamânții O. A., O. I. și A. E. în contradictoriu cu părțile J. C. G., J. K. W., L. G., B. I. și Statul Român prin Municipiul Sibiu prin Primar; s-a constatat nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 4/01.06.1999 de BNP B., încheiat între părțile B. I., în calitate de vânzător, și J. C. G. și J. K. W., în calitate de cumpărători.

S-a dispus rectificarea CF nr. 9331 Sibiu sub nr. top 45/1 în sensul radierii dreptului de proprietate al părților B. I., J. C. G. și J. K. W. înscris sub nr. B9,10 și 11 asupra imobilului de la A+1. Au fost menținute celelalte dispoziții.

Urmare a admitterii recursului și trimiterii spre rejudecare, prin **decizia civilă nr. 235/A/16.05.2014**, Tribunalul Brașov a dispus în dosarul nr. 262/62/2014, admiterea apelului formulat de apelanții - reclamânți O. A., O. I. și A. E. (...) împotriva sentinței civile nr. 8530/29.11.2004 pronunțată de Judecătoria Sibiu în dosarul civil nr. 3629/2002, pe care a schimbat-o în parte, și în consecință, a admis în parte acțiunea civilă formulată de reclamânții O. A., O. I. și A. E. în contradictoriu cu părțile J. C. G., J. K. W., L. G., B. I. decedat, moștenitor fiind B. R. și Statul Român prin Municipiul Sibiu prin Primar.

S-a constatat nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 4/01.06.1999 de BNP B., încheiat între părțile B. I. - decedat, moștenitor fiind B. R., în calitate de vânzător, și J. C. G. și J. K. W., în calitate de cumpărători.

S-a dispus rectificarea CF nr. 9331 Sibiu sub nr. top 45/1 în sensul radierii dreptului de proprietate al părților B. I., J. C. G. și J. K. W. înscris sub nr. B9,10 și 11 asupra imobilului de la A+1.

Decizia civilă nr. 235/A/16.05.2014 a Tribunalului Brașov a rămas irevocabilă la data de 12.11.2015 prin **decizia civilă nr. 655/12.11.2015** a Curții de Apel Brașov.

În concluzie, față de succesiunea (sus enumerată) etapelor procesuale parcurse în cadrul judecării aceleiași cereri de chemare în judecată, se reține că înainte de rămânerea irevocabilă (la data de 12.06.2002) a sentinței civile nr. 6700/1999 a Judecătoriei Sibiu (a cărei revizuire se solicită în prezenta cauză) a fost formulată acțiune civilă de către revizuenți și soluționată irevocabil la data de 12.11.2015 prin decizia Curții de Apel Brașov, în esență, producându-și efectele decizia civilă nr. 235/A/2014 a Tribunalului Brașov.

6. Având în vedere soluția pronunțată prin decizia sus menționată, tribunalul apreciază că, constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 924/01.06.1999 de BNP B., încheiat între părțile B. I. - decedat, moștenitor fiind B. R., în calitate de vânzător, și J. C. G. și J. K. W., în calitate de cumpărători, precum și rectificarea CF nr. 9331 Sibiu sub nr. top 45/1 în sensul radierii dreptului de proprietate al B. I., J. C. G. și J. K. W. înscris sub nr. B9,10 și 11 asupra imobilului de la A+1, determină lipsa calității procesuale active a reclamânților B. R.

(moștenitoare a lui B. I.), J. C., G. și J. K. W. în ce privește acțiunea civilă asupra căreia s-a pronunțat *sentința civilă nr. 6700/07.10.1999* de Judecătoria Sibiu în dosar nr. 4979/1999.

Calitatea procesuală presupune existența unei identități între persoana reclamantului și cel care este titularul dreptului afirmat. În speță, (întrucât prin *sentința civilă nr. 8530/2004 a Judecătoria Sibiu, astfel cum a fost modificată și rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 655/2015 pronunțată de Curtea de Apel Brașov, s-a dispus radierea dreptului de proprietate al B. I., J. C., G. și J. K. W. din cartea funciară a imobilului în componența căruia sunt cuprinse și apartamentele cumpărate de revizuenți*), reclamantii intimați sunt lipsiți de titlul care le-ar fi conferit dreptul real asupra imobilului, și implicit calitatea procesuală activă.

Nulitatea absolută a unui act juridic poate fi invocată de oricine are interes, fără a putea fi invocată de o persoană complet străină de actul juridic respectiv, întrucât o astfel de persoană nu ar justifica un interes propriu care să fie în legătură cu cauza nulității absolute a actului juridic respectiv. Persoana care invocă nulitatea absolută a unui act juridic trebuie să urmărească obținerea unui folos propriu din anularea acelui act, însă reclamantii din cauză, urmare a deciziei nr. 655/2015, sunt complet străini de acele contracte.

7. Revizuenții nu au putut înfățișa în cursul judecății, din motive independente de voința lor, înscrisul invocat (*decizia civilă nr. 50/2008 a Tribunalului Brașov, astfel cum a rămas irevocabilă prin decizia civilă nr. 655/R/2015 a Curții de Apel Brașov*).

Se reține că, deși demarată cea de a doua acțiune civilă la data de 29.04.2002 (f.53 dosar nr. 332/2002 al Curții de Apel Brașov) – deci înainte de rămânerea irevocabilă (la data de 12.06.2002) a sentinței civile nr. 6700/1999 a Judecătoria Sibiu), soluția a fost pronunțată și rămasă irevocabilă la data de 12.11.2015 prin decizia Curții de Apel Brașov nr. 655/R/2015.

- *înscrisul să nu fi fost folosit în procesul în care s-a pronunțat hotărârea atacată.*

8. Sub acest aspect, este îndeplinită condiția prevăzută de lege, fiind vorba de un înscris nou, care dintr-un motiv independent de voința revizuenților, nu a putut fi folosit în proces.

- *înscrisul să fi existat la data când a fost pronunțată hotărârea care se cere a fi revizuită.*

9. Și sub acest aspect condiția legală este îndeplinită, chiar dacă decizia civilă nr. 655/2015 a Curții de Apel Brașov prin care a rămas irevocabilă decizia nr. 50/2008 a Tribunalului Brașov a fost pronunțată a o dată ulterioară, întrucât atestă o stare de fapt existentă la data soluționării cauzei în care s-a pronunțat soluția ce se solicită a fi revizuită. De altfel, așa cum s-a arătat mai sus, cea de a doua acțiune civilă a fost demarată anterior rămânerii irevocabile a primei hotărâri.

- *înscrisul invocat pentru revizuire să fie determinant.*

10. Tribunalul apreciază că, dacă la pronunțarea sentinței civile nr. 6700/1999 a Judecătoria Sibiu rămasă irevocabilă, ar fi fost cunoscută situația de fapt reținută prin *sentința civilă nr. 8530/2004 a Judecătoria Sibiu așa cum a fost rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 655/2015 a Curții de Apel Brașov*, era obligatorie constatarea lipsei calității procesuale active a reclamantilor B. I., R. în calitate de moștenitor al defunctului B. I., J. K. W. și J. C. G.

Astfel, cu putere de lucru judecat prin hotărârea menționată s-a reținut că prin *decizia civilă nr. 33/2005 a Tribunalului Brașov, certificatul de moștenitor nr. 90/1999 a fost declarat nul absolut pe motiv că este fondat pe o cauză ilicită și s-a emis prin fraudarea legii. În temeiul principiului *resolutio jure dantis resolvitur jus accipientis*, desființarea actului juridic primar are ca efect și desființarea actelor juridice subsecvente. Prin urmare, contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 4/01.06.1999 de BNP în aceeași zi și la același birou notarial la care fusese întocmit și certificatul fals, nu poate fi considerat valid, cu atât mai mult cu cât intimații-pârâți B. I. și J. C. G., părți în contractul de vânzare – cumpărare, au figurat și în calitate de beneficiari ai certificatului de moștenitor.*

În consecință, atâta vreme cât calitatea procesuală activă a reclamanților (în ce privește prezenta cauză) a fost întemeiată pe calitatea de proprietar dobândită printr-un contract de vânzare - cumpărare declarat ulterior nul, respectiv certificat de moștenitor declarat ulterior nul, având în vedere de asemenea, că efectele constatării nulității unui act juridic au efect retroactiv, întinzându-se până la data încheierii actului (cauza de nulitate fiind contemporană), rezultă că reclamanților le-a lipsit calitatea procesuală activă pentru a promova acțiunea în constatarea nulității absolute a contractelor de vânzare cumpărare încheiate de pârâți (revizuenții) cu privire la apartamentele situate în mun. Sibiu, str. [redacted], nr. [redacted].

Revizuenții au invocat aspecte referitoare la calitatea procesuală activă a reclamanților și în cadrul ședinței de judecată din data de 13.12.2001 în dosarul nr. 2855/2001 al Tribunalului Brașov (f.61, dosar nr. 2855/2001). În considerentele deciziei civile nr. 2195/19.12.2001 se arată că, în ce privește excepția lipsei calității procesuale active a reclamanților, apelanții (revizuenții din prezenta cauză) nu au făcut dovada că au obținut o hotărâre judecătorească care ar fi constatat nulitatea titlurilor de proprietate ale acestora.

Aspecte legate de lipsa calității procesuale active a reclamanților intimați au fost invocate și în cererea de recurs formulată de revizuenți împotriva deciziei civile nr. 2195/19.12.2001 a Tribunalului Brașov. În considerentele deciziei civile nr. 627/R/12.06.2002 a Curții de Apel Brașov s-au menținut considerentele instanței de apel, în sensul că nu a fost depusă o hotărâre judecătorească irevocabilă care să infirme situația de fapt și de drept reținută, și având în vedere termenul rezonabil de soluționare a pricinii, s-a dat întâietate drepturilor cu o existență certă în dauna celor eventuale.

Tribunalul constată că „certitudinea drepturilor” a fost „spulberată” prin decizia civilă nr. 50/2008 a Tribunalului Brașov, astfel cum a rămas irevocabilă prin decizia civilă nr. 655/12.11.2015 a Curții de Apel Brașov, în sensul că s-a constatat nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 924/01.06.1999 încheiat între B [redacted] - decedat, moștenitor fiind B [redacted] R [redacted], în calitate de vânzător, și J [redacted] C [redacted] G [redacted] și J [redacted] K [redacted] W [redacted], în calitate de cumpărători, cu consecința rectificării CF nr. 31 Sibiu sub nr. top 45/1 în sensul radierei dreptului de proprietate al pârâților B [redacted] I [redacted], J [redacted] C [redacted] G [redacted] și J [redacted] K [redacted] W [redacted] înscris sub nr. B 9,10 și 11 asupra imobilului de la A+ 1.

Raportat la apărarea formulată de intimați prin *notele scrise*, tribunalul arată că, o hotărâre judecătorească prezentată ca înscris nou în revizuire, îndeplinește această condiție, deși a fost dată după pronunțarea hotărârii a cărei revizuire se solicită, atunci când a fost obținută pe baza unei cereri introduse înainte de soluționarea definitivă a litigiului în care se solicită revizuirea, întrucât nu era în putința părții să determine pronunțarea ei la o dată anterioară, pentru ca să poată astfel îndeplini cerința arătată, adică să existe deja la momentul pronunțării hotărârii atacate cu revizuire.

De asemenea, apărarea invocată de către intimați, cum că se încearcă înlocuirea înscrisului pe care revizuenții și-au bazat inițial cererea de revizuire - decizia nr. 50/2008, cu o altă hotărâre judecătorească - decizia nr. 114/2010, și apoi cu decizia nr. 655/2015 a Curții de Apel Brașov, nu poate fi reținută de către instanță, fiind neîntemeiată. Deciziile civile menționate de intimați (invocate de revizuenți) sunt pronunțate în una și aceeași cauză, iar asupra unei acțiuni civile aflate pe rolul instanței/instanțelor judecătorești, indiferent de gradele de jurisdicție parcurse, se poate pronunța doar o singură soluție care va intra în autoritate de lucru judecat.

Așadar, chiar dacă inițial s-a invocat o hotărâre judecătorească de către revizuenți, atâta vreme cât acea hotărâre a fost modificată în căile de atac, trimisă spre rejudecare, din nou a parcurs căile de atac, soluția finală pronunțată astfel cum a rămas irevocabilă poate fi invocată în susținerea cererii de revizuire, în condițiile în care soluțiile ulterioare au fost pronunțate în aceeași cauză, pe parcursul judecării cererii de revizuire.

A solicita revizuenților să formuleze câte o nouă cerere de revizuire de câte ori se pronunță câte o soluție de către instanțe (la fond și în căile de atac), în una și aceeași cauză, ar însemna un formalism excesiv, care oricum ar avea aceeași finalitate.

Împrejurarea că, așa cum arată intimații reclamantii în apărare – „hotărârile arătate de apelanții revizuenți au fost desființate, și practic, cele două înscrisuri nu mai există, deci nu mai sunt apte de a produce efecte juridice” - nu poate fi reținută de instanță.

Tocmai urmare a acestei situații, revizuenții nu au putut înfățișa înscrisul, dintr-o împrejurare mai presus de voința lor, întrucât decizia civilă prin care a rămas irevocabilă hotărârea invocată în susținerea cererii de revizuire a fost pronunțată la 12.11.2015, deși procesul a fost demarat anterior rămânerii irevocabile a hotărârii a cărei revizuire se solicită prin prezenta cerere.

În consecință, se apreciază de către instanță că hotărârea civilă invocată în temeiul art. 322 pct. 5 C.pr.civ.1865 de către revizuenți este determinantă în soluționarea cauzei a cărei soluție se solicită a fi revizuită.

Excepția lipsei calității procesuale active este o excepție de fond, absolută și peremptorie, iar dacă instanța care a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se solicită prin prezenta cerere, ar fi cunoscut decizia nr. 50/2008 a Tribunalului Brașov astfel cum a rămas irevocabilă prin decizia civilă nr. 655/2015 a Curții de Apel Brașov, soluția ar fi fost alta decât cea pronunțată.

11. În ce privește invocarea ca și înscris nou a **certificatului de moștenitor legal nr. 168/29.08.2008** prin care Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor culege cota de 1/1 din masa succesorală după G. M., G. E. și M. P., instanța nu îl poate lua în considerare în cererea de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 322 pct. 5 C.pr.civ.1865.

Pe de o parte, analizând certificatul de moștenitor legal nr. 168/29.08.2008, se constată că în cuprinsul masei succesoriale s-a indicat doar imobilul situat în mun. Sibiu, str. G. nr. , jud. Sibiu, pe când în speța de față, obiect îl formează imobilul situat în mun. Sibiu, str. N. nr. jud. Sibiu.

Este adevărat că certificatul de moștenitor face dovada deplină în privința calității de **moștenitor** și a **cotei sau bunurilor** care se cuvin fiecărui moștenitor în parte, dar la fel de adevărat este că în cazul în care există și alte bunuri succesoriale care nu au fost cuprinse în certificatul de moștenitor, oricare dintre moștenitori este îndreptățit să ceară instanței să constate această situație și să includă în masa succesorală toate acele bunuri ce au existat la data deschiderii succesiunii în patrimoniul persoanei decedate.

Deci, *cel puțin la acest moment și în prezenta cauză*, interesul revizuenților nu este justificat în a invoca acest înscris.

Pe de altă parte, pe rolul Tribunalului Sibiu s-a înregistrat acțiune civilă prin care se solicită anularea acestui certificat – dosarul aflându-se în prezent pe rolul instanței.

Având în vedere că există un litigiu cu privire la valabilitatea acestui certificat, *doar în absența unui alt motiv/înscris invocat în cererea de revizuire*, instanța ar fi avut posibilitatea luării unor alte măsuri procesuale până la soluționarea definitivă a aceluia dosar.

Însă atâta vreme cât hotărârile judecătorești menționate mai sus sunt suficiente și apte să conducă la admiterea cererii de revizuire, certificatul de moștenitor legal nr. 168/29.08.2008 nu va fi avut în vedere ca și înscris invocat în prezenta cerere de revizuire, la acest moment nefiind apt a determina schimbarea sentinței civile a cărei revizuire se solicită.

Față de toate aceste considerente, tribunalul apreciază că apelul revizuenților împotriva sentinței civile nr. 2228/04.03.2010 a Judecătoriei Sibiu este fondat, îl va admite și va schimba hotărârea în tot, în sensul că va admite cererea de revizuire formulată și completată de revizuenți împotriva sentinței civile nr. 6.700/07.10.1999 pronunțată de Judecătoria Sibiu în dosar nr. 4979/1999, fiind îndeplinite condițiile prev. de art. 322 cpt. 5 C.pr.civ.1865.

Va schimba în tot sentința civilă nr. 6.700/07.10.1999 pronunțată de Judecătoria Sibiu în dosar nr. 4979/1999 și procedând la o nouă judecată în fond, va admite excepția lipsei calității procesuale active a reclamanților B. R. în calitate de moștenitor al defunctului B. I., J. K. W. și J. C.

GE [REDACTED] invocată de pârâți și va respinge acțiunea civilă formulată de reclamantii împotriva pârâților, ca fiind formulată de persoane lipsite de calitate procesuală activă.

12. Raportat la soluția care se va pronunța, aflându-se în culpă procesuală, în baza art. 274 alin. 1 C.pr.civ.1865, instanța va obliga *reclamanții* să plătească, în solidar, pârâților AN [REDACTED] EI [REDACTED], O [REDACTED] IC [REDACTED] AD [REDACTED], O [REDACTED] A [REDACTED] S [REDACTED], O [REDACTED] IC [REDACTED], suma de 4.129 lei, cu titlul de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru și onorariu avocat la fond, în apel și în rejudecare.

S-au avut în vedere: taxa de timbru - 19 lei (f.8, dosar 2072/306/2008) + 10 lei (f.15 în apel); onorariu avocat 1.500 lei (f.6 dosar 2072/306/2008) + 1.000 lei (f.17 în apel) + 1.600 lei (f.16 în rejudecare dosar 16140/306/2009).

13. În baza aceluiași text de lege, cu titlu de cheltuieli de judecată în apel, va obliga intimații B [REDACTED] A R [REDACTED], J [REDACTED] S K [REDACTED] S W [REDACTED] R și J [REDACTED] C [REDACTED] G [REDACTED] A, S [REDACTED] L R [REDACTED] N PRIN CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI SIBIU și SC URBANA SA să plătească, în solidar, apelantei AN [REDACTED] EI [REDACTED] A - suma de 502,50 lei (reprezentând 2,50 lei taxa judiciară de timbru parțial, f.12, și 500 lei - onorariu avocat, f. 15) și apelanților O [REDACTED] I [REDACTED] A [REDACTED], O [REDACTED] A [REDACTED] S [REDACTED], O [REDACTED] IC [REDACTED] - suma de 1.002,50 lei (reprezentând 2,50 lei taxa judiciară de timbru parțial, f.12, și 1.000 lei onorariu avocat, f.29).

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
D E C I D E:

Admite apelul formulat de revizuenții AN [REDACTED] EI [REDACTED] A, O [REDACTED] IC [REDACTED] AI [REDACTED], O [REDACTED] A [REDACTED] S [REDACTED], O [REDACTED] IC [REDACTED] - în calitate de succesori ai defunctei O [REDACTED] A [REDACTED] împotriva sentinței civile nr. 2228/04.03.2010 a Judecătoriei Sibiu, pe care o schimbă în tot, în sensul că:

Admite cererea de revizuire formulată și completată de revizuenții AN [REDACTED] EI [REDACTED] A, cu domiciliul în Sibiu, str. N [REDACTED], nr. [REDACTED], jud. Sibiu, O [REDACTED] IC [REDACTED] AI [REDACTED] N, O [REDACTED] A [REDACTED] S [REDACTED] A și O [REDACTED] IC [REDACTED] N, cu domiciliul în Sibiu, str. N [REDACTED], nr. [REDACTED], jud. Sibiu, în contradictoriu cu intimații B [REDACTED] A R [REDACTED] A în calitate de moștenitor al defunctului B [REDACTED] I [REDACTED], domiciliată în S.U.A., 1410 [REDACTED] P [REDACTED] J [REDACTED] W [REDACTED] e, f. [REDACTED] 8, J [REDACTED] S K [REDACTED] S W [REDACTED] R și J [REDACTED] C [REDACTED] G [REDACTED] A, ambii cu domiciliul în Sibiu, str. [REDACTED], nr. [REDACTED], jud. Sibiu, toți intimații reprezentați convențional de [REDACTED], cu sediul în mun. București, P [REDACTED], nr. [REDACTED] sector 1, STATUL ROMÂN PRIN CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI SIBIU, cu sediul în Sibiu, str. S. Brukenthal, nr. 2, jud. Sibiu, și SC URBANA SA, cu sediul în Sibiu, str. Andrei Șaguna, nr. 9, jud. Sibiu formulată împotriva sentinței civile nr. 6.700/07.10.1999 pronunțată de Judecătoria Sibiu în dosar nr. 4979/1999.

Schimbă în tot sentința civilă nr. 6.700/07.10.1999 pronunțată de Judecătoria Sibiu în dosar nr. 4979/1999 și procedând la o nouă judecată în fond:

Admite excepția lipsei calității procesuale active a reclamanților B [REDACTED] A R [REDACTED] A în calitate de moștenitor al defunctului B [REDACTED] I [REDACTED], J [REDACTED] S K [REDACTED] S W [REDACTED] R și J [REDACTED] C [REDACTED] G [REDACTED] A invocată de pârâți.

Respinge acțiunea civilă formulată de reclamanții B [REDACTED] A R [REDACTED] A în calitate de moștenitor al defunctului B [REDACTED] I [REDACTED], J [REDACTED] S K [REDACTED] S W [REDACTED] R și J [REDACTED] C [REDACTED] G [REDACTED] A împotriva pârâților AN [REDACTED] EI [REDACTED] A, O [REDACTED] IC [REDACTED] AI [REDACTED], O [REDACTED] A [REDACTED] S [REDACTED] A, O [REDACTED] IC [REDACTED] N - în calitate de succesori ai defunctei O [REDACTED] A [REDACTED], STATUL ROMÂN PRIN CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI SIBIU și SC URBANA SA, ca fiind formulată de persoane lipsite de calitate procesuală activă.

Obligă reclamanții să plătească, în solidar, pârâților AN [REDACTED] U EI [REDACTED], OA [REDACTED] IC [REDACTED] A [REDACTED], O [REDACTED] A [REDACTED] A ST [REDACTED], OA [REDACTED] IC [REDACTED], suma de 4.129 lei, cu titlul de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru și onorariu avocat la fond, în apel și în rejudecare.

Obligă intimații BA [REDACTED] A RO [REDACTED], JO [REDACTED] S KI [REDACTED] S WE [REDACTED] R și JO [REDACTED] S CA [REDACTED] N G [REDACTED] A, STATUL ROMÂN PRIN CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI SIBIU și SC URBANA SA să plătească, în solidar, apelantei AN [REDACTED] U J [REDACTED] F [REDACTED] A – suma de 502,50 lei, și apelanților O [REDACTED] A IC [REDACTED] N A [REDACTED], OA [REDACTED] A AN [REDACTED] A ST [REDACTED], O [REDACTED] A IC [REDACTED] – suma de 1.002,50 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată în apel.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică azi, 12 octombrie 2016.

Președinte,

[REDACTED] n

Judecător,

[REDACTED]

Grefier,

[REDACTED]

LumeaJustitiei.ro

Red. Tehnored. D.S.C. – 03.11.2016

11 ex.

j.f. D [REDACTED]